

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.320 van 27 juni 2000
in de zaak A. 53.760/VII-12.215.**

In zake : Marcel COBBAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel COBBAERT op 23 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 juli 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 18 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Polderdijk 10 te Zandvoorde, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 23 september
1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 2000,
op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare
terrechtzitting van 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
P. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt
voor de verzoeker en van advocaat M. COTTIELS die, loco
advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat met het bestreden besluit
aan de verzoeker onder meer de milieuvergunning geweig-
erd wordt om zijn varkenshouderij uit te breiden met
1.950 mestvarkens; dat dit besluit steunt op de volgende
motieven :

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Noordzeekust'; dat volgens de huidige gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 357 van titel II van het Vlarem, in een dergelijke zone de uitbreiding met varkens van een gemengde veehouderij slechts kan toegelaten worden mits deze uitbreiding resulteert in een gesloten varkenshouderij en mits het totaal aantal varkens beperkt is tot maximum 900; dat de stal daarenboven gelegen is op circa 600 m van een woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), op circa 800 m van een woonuitbreidingsgebied, palend aan een recreatiegebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 2.950 varkens ouder dan 10 weken, allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft; dat de ligging van de stallen niet beantwoordt aan de in dit geval voor de uitbreiding van toepassing zijnde gehanteerde afstandsregels;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 15.029 kg P_2O_5 respectievelijk 30.057 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van tenminste 75 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 7,4 ha en tevens stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor ca. 48,35 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat de door de aanvrager tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie overhandigde documenten geen identificatie bevatten van de cultuurgronden waarop de mest zou worden uitgespreid; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is;

2. Gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat het vijfde middel is afgeleid uit de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat het bestreden besluit gesteund is op afstands- en verbodsbe-

palingen die zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 (het oorspronkelijke Vlarem II), terwijl dit laatste besluit ten onrechte nooit aan het voorafgaandelijk advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd voorgelegd; dat de verwerende partij betwist dat de bepalingen van Vlarem II werden toegepast en stelt dat de afwijzing van de aanvraag gegrond is op de niet-vervulling van de technische criteria die de overheid heeft opgelegd;

2.1.2. Overwegende dat uit de sub 1 weergegeven bewoordingen van het bestreden besluit blijkt dat het eerste weigeringsmotief is gestoeld op het niet voldaan zijn aan de in artikel 357 van (het initiële) Vlarem II opgelegde afstandsregels; dat met het arrest inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, nr. 52.260, van 16 maart 1995, de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen heeft vernietigd op grond van de door de verzoeker aangevoerde schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat het bestreden besluit aldus toepassing maakt van het vernietigde besluit en derhalve is gesteund op een reglementaire bepaling die in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het middel gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoeker in het zevende middel, samengevat, aanvoert dat de uitbreiding van zijn inrichting ten onrechte geweigerd wordt omdat niet aangetoond zou zijn dat er voldoende ecologisch verantwoorde afzetmogelijkheden zijn voor de geproduceerde mest; dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt dat het bestreden besluit terecht stelt dat een ecologisch verantwoorde mestafzet niet is gewaarborgd;

2.2.2. Overwegende dat blijkens de hierboven geciteerde passus van het bestreden besluit het tweede decisieve weigeringsmotief gesteund is op het feit dat de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de verzoeker over onvoldoende cultuurgronden beschikt om de geproduceerde mest op een ecologisch aanvaardbare manier uit te spreiden;

2.2.3. Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 juli 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep dat Marcel COBBAERT had aangetekend tegen het besluit van 18 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Polderdijk 10 te Zandvoorde, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.